

Een ober van niks

minimusical naar het prentenboek 'Een ober van niks' van Tjibbe Veldkamp en Philip Hopman
bewerkt door Hans Aalbersberg
eindredactie, liedteksten en muziek: Jan de Waard
de musical kan gespeeld worden door zowel midden- als bovenbouwleerlingen

**een gedeelte van het script om
een indruk te krijgen**

ROLVERDELING voor 17 kinderen (maximale bezetting)

De rol van Ed wordt door twee kinderen gespeeld

Rol:	Aantal tekstbeurten:	Wordt gespeeld door
Ober Ed 1 + Ed 2 samen	33
Meisje Jolanda	13
Kok Hans	7
Kok Pieter	8
Kok Truus	6
Kok Lola	10
Oom Gregor (gast 1)	6
Tante Helena (gast 2)	7
Neef Kees (gast 3)	6
Nicht Bella (gast 4)	7
Dolf (gast 5)	4
Tina (gast 6)	4
Jo (gast 7)	3
Koos (gast 8)	3
Mop (gast 9)	3
Harrie (gast 10)	3

ROLVERDELING voor 8 kinderen (minimale bezetting)

Rol(len):	Aantal tekstbeurten:	Wordt gespeeld door
Ober Ed	33
Meisje Jolanda + Nicht Bella (gast 4)	17
Kok Hans + Dolf (gast 5)	11
Kok Pieter + Koos (gast 8)	11
Kok Truus + Kok Lola + Tina (gast 6)	20
Oom Gregor (gast 1) + Harrie (gast 10)	9
Tante Helena (gast 2) + Mop (gast 9)	10
Neef Kees (gast 3) + Jo (gast 7)	9

Bij een uitvoering met 8 kinderen moet er uiteraard flink verkleed worden om de dubbelrollen visueel van elkaar te onderscheiden. Laat ook het spel het verschil maken! Oom Gregor moet bijvoorbeeld een totaal ander persoon zijn dan Harrie en dus ook heel anders worden gespeeld.

De koks zijn in de keuken bezig met de voorbereidingen voor de avond. Er is muziek. Ed loopt door het restaurant en schikt de tafeltjes, zet menukaarten neer, schuift wat met stoelen. Na een minuut zet een kok de muziek zachter en beginnen de koks te praten. (Ed hoort het gesprekje niet!)

- Hans:** Het zal mij benieuwen hoeveel gasten we vanavond krijgen.
- Pieter:** Het wordt elke avond minder.
- Truus:** Vind je 't gek?.
- Lola:** Als je hier één keer hebt gegeten kom je echt niet meer terug.
- Hans:** En dat ligt toch mooi niet aan ons.
- Pieter:** Precies. Wij doen ons best. Wat wij maken heeft kwaliteit.
- Truus:** Wij maken absoluut lekker eten. In mijn vorige restaurant werd dat ook bijzonder gewaardeerd.
- Lola:** Alleen hier niet. Hier wordt het namelijk bijna nooit opgegeten.
- Pieter:** Dat is zo. Maar wie weet. Wie weet gaat het vanavond eindelijk eens een keertje goed.
- Truus:** We blijven hopen. Tegen beter weten in weliswaar maar we blijven hopen.
- Ed:** *(komt de keuken in)* Nou jongens, zijn jullie er klaar voor? Ik zal vanavond echt mijn best doen.
- Lola:** Lieve Ed. Natuurlijk doe je je best. Daar ligt het niet aan.
- Hans:** Misschien heb je gewoonweg geen talent. Misschien zit het er gewoon niet in.

*Ed hoort gasten komen en gaat snel het restaurant weer in. De vier gasten Gregor, Helena, Kees en Bella komen **gezellig kletsend** op. Ze doen hun jassen uit, ober Ed pakt de jassen aan om ze op te hangen en de gasten gaan zitten aan het tafeltje rechts. **De koks zetten hun CD-speler uit!** Tijdens het lied neemt Ed bestellingen op en noteert die op een blokje. De gasten (en het koor) zingen intussen:*

Gasten: **Aan tafel, aan tafel, we zijn hier in een restaurant
aan tafel, aan tafel, de ambiance is heel charmant
aan tafel, aan tafel, wij zitten in de adelstand
en eten kaas met pruimedant
gerookte zalm met schuimfondant
en fazant.....al is ie aangebrand**

De volgende zinnestjes gaan door de muziek heen. Tempo dus!

- Koks:** AANGEBRAND????
- Helena:** Nee, nee, 't is maar een liedje. Aangebrand rijmt zo beeldig op schuimfondant.....
- Truus:** Oh, gelukkig maar....
- Ed:** Wilt u het vlees doorbakken of nog een beetje rood van binnen?
- Helena:** Roze graag.

Ed verdwijnt de keuken in om het voorgerecht te halen.

Gasten: **Aan tafel, aan tafel, want nu begint het eetfestijn
aan tafel, aan tafel, we doen vandaag niet aan de lijn
aan tafel, aan tafel, bestel maar vast een goede wijn
we eten friet met postelein,
aan 't spit gebraden everzwijn
en als toet....gegrilde mandarijn**

Dan komt ober Ed weer het restaurant in met een dienblad vol eten en drinken. Bij het uitserveren gaat er van alles mis. (in de muziek valt het eerste glas acht tellen na het woord 'mandarijn'). Hij laat dingen vallen en de klanten krijgen alles over zich heen. Ze vliegen overeind en beginnen zich schoon te maken. Om de schade te herstellen begint Ed alles snel op te ruimen terwijl de gasten mopperen.

Gregor: Kijk nou wat je doet, sukkel.

Bella: Waar heb jij leren serveren? Je kunt er niks van!

Kees: Je betaalt maar mooi de stomerijkosten. Dit pik ik niet.

Helena: Dat heb ik weer. Ga ik ook eens een keer uit eten!

Ed: Oh, het spijt me verschrikkelijk! Neemt u me alstublieft niet kwalijk! Duizend maal excuus!

De koks hadden hier blijkbaar al op gerekend want vol leedvermaak zingen ze, terwijl ze toekijken hoe Ed en de gasten alles opruimen:

Koks: **Wat doet ie..... weer z'n best
wat slooft ie..... zich weer uit
hij werkt zich..... uit de naad
alleen het helpt geen fluit!
Wat is het.....toch een kneus
hij heeft het.....weer verbruid
de klanten.....zijn de klos
het ziet er echt niet uit!**

Ed staat er verslagen bij. De gasten gaan maar weer zitten.

Gregor: Wat een ongelooflijke flut-bediening!

Bella: Wat een ongelooflijke flut-ober!

Kees: M'n nieuwe broek onder de cola-light!!

Helena: Kerriesaus in m'n pasgewassen haar! Ik weet niet of ik hier wel wil blijven.

De arme Ed vlucht de keuken in en zoekt steun bij zijn koks.

Ed: Oh, oh, wat moet ik nou, jongens? Ik doe echt alles om het de gasten naar de zin te maken...

Hans en Lola: (zingen) **Wat doe je weer je best....**

Pieter en Truus: (zingen) **...alleen het helpt geen fluit, hè, obertje?**

Ed: Nee, en ik weet echt niet hoe

Gregor: (boos) Ober, we willen nu direkt afrekenen! We gaan ergens anders eten!

Ed rent naar het restaurant, struikelt en valt voor Kees op de grond. Als hij op z'n rug ligt, steekt hij de rekening omhoog. Kees gaat wijdbeens over hem heen staan.

Ed: Dat is dan vierentwintig euro.

Bella: Vierentwintig euro!!?? In geen vierentwintig jaar, obertje!

Kees: Je hebt er zo'n puinhoop van gemaakt dat we liever helemaal niks betalen. Kijk eens naar onze kleren!

Ed: *(Krabbelt op, bekijkt van dichtbij de broek van Kees)* Heb ik.....heb ik dat gedaan?

Gasten: Ja hallo, wie anders?

Ed begint nu met een doek uitgebreid de gasten schoon te veegen. Die zijn daar helemaal niet van gediend en spartelen heftig tegen. Intussen zingen de koks:

Koks: **Wat doet ie.....weer z'n best
wat slooft ie.....zich weer uit
hij werkt zich.....uit de naad
alleen het helpt geen fluit!**

Bella: Blijf van me af! Je maakt het alleen maar erger!

**Wat is het.....toch een kneus
hij heeft het.....weer verbruid
de klanten.....zijn de klos
het ziet er echt niet uit!**

Ed stopt uiteindelijk met zijn schoonmaakpogingen.

Gregor: Het eten is hier vast heerlijk!

Helena: Het ruikt in ieder geval verrukkelijk!

Kees: Maar genieten kunnen we er niet van!

Bella: Nee, want:

Gasten: JIJ MAAKT ER EEN PUINHOOP VAN!

De gasten lopen naar de kapstok om weg te gaan. Van bij de kapstok zingen ze:

Gasten: **Een echte ober...die haal je er zo uit
een echte ober...herken je meteen
aan zijn manieren...en aan zijn gedrag
hij heeft papieren...en hij heeft gezag**

**maar jij...dom obertje
een ober van niks...moet je weten
nee, jij kunt...echt helemaal niks
jij prutst maar wat aan...je bent een stuntelaar
stuntelaar, stuntelaar, stuntelaar!**

**een echte ober...serveert heel netjes uit
een echte ober...is superbeleefd
hij is voorkomend...en hij is beschaafd
hij is fatsoenlijk...en hij is begaafd**

**maar jij...dom obertje
een ober van niks...moet je weten
nee, jij kunt...echt helemaal niks
jij prutst maar wat aan...je bent een stuntelaar
stuntelaar, stuntelaar, stuntelaar!**

Ed: Lieve, lieve mensen, alsjeblieft, laat me het goedmaken! Ik bied jullie een heerlijk toetje aan. Jullie mogen kiezen: een dame blanche met extra veel chocoladesaus of een bananasplit met dubbel...eh.....eh...

Lola: *(vanuit de keuken)* Slagroom!

De gasten wijfelen een paar tellen.

Ed: Gratis!!

Dat geeft de doorslag. Gehaast worden de jassen weer uitgedaan. Snel gaat men weer zitten.

Gregor: Okee, okee, doe mij maar een bananasplit.

Helena: Dat wil ik ook wel.

Bella: Wij willen een dame blanche, maar als er chocoladesaus op onze kleren komt....

Kees: *(dreigend)*.....dan zal ik er hoogstpersoonlijk voor zorgen dat.....

Ed: *(onderbreekt)* Ja, ja, ik bedoel nee, nee, natuurlijk niet. Gaat u lekker zitten, 't komt er zo aan...

Hij rent naar de keuken, struikelt en komt in de armen van Pieter terecht.

Ed: Jongens, gauw, twee dame blanche met extra veel....eh.....eh...

Lola: Slagroom!

Pieter: Chocoladesaus!

Lola: Slagroom!

Hans: Chocoladesaus!!

Lola: Oh, ja. Chocoladesaus. Slagroom is bij deeh.....eh....

Pieter: Bananasplit.

Ed: En twee bananasplit met extra veel.....

Hans: Mayonaise.

Pieter: Komt er aan!

Truus: Dat wordt straks weer een kliederboel, ik zweer het je!

Lola: Wij maar ons best doen, maar het wordt gewoon nooit eens lekker opgegeten!

In de werkmuziek maken de koks vier prachtige toetjes. Hierbij gaan ze traag en sierlijk met grote spuitzakken aan de gang en plukken de druiventrossen van het plafon. Het is bijna ballet. Dan worden de toetjes op een dienblad gezet. Inmiddels liggen de gasten bijna te slapen. Ze schrikken weer wakker als Ed het resraurant binnenkomt met de toetjes.

Ed: Klaar? Okee, duimen voor me, jongens: het moet nu goed gaan....

*De koks duimen, Ed serveert uit: bij de eerste twee toetjes gaat het goed maar bij het derde toch weer vreselijk mis. **Op het moment dat het misgaat** zet de muziek in en zingen de koks hun treiterliedje. De gasten pikken het niet meer. Ze schelden Ed uit en vertrekken.*

Koks: **Wat doet ie..... weer z'n best
wat slooft ie..... zich weer uit
hij werkt zich..... uit de naad
alleen het helpt geen fluit!**

Gregor: Nu is het welletjes geweest. Stuntelaar!!!

Helena: Mij zie je hier nooit meer terug!!

Bella: Ik ga iedereen vertellen wat voor rotrestaurant dit is!!

Kees: Sukkel! Mislukkeling!! Amateur!!

Ze nemen niet eens de tijd hun jassen aan te trekken maar nemen alles mee naar buiten. De koks helpen in het eerste deel van de muziek met opruimen (er wordt dus nog niet gezongen), gaan dan weer naar de keuken. In de keuken hangt een scheurkalender, dezelfde als in het restaurant. Tegelijk met Ed scheuren ze een kalenderblad af. Ritmisch papierscheurgeluid klinkt. Na elke scheur roepen ze het afnemend aantal klanten per dag. Vijftig, vijfenveertig, negenentwintig.....enz. tot ze bij vijftien zijn. Dan zingen ze verder vanaf dertien. (goed timen!)

Koks en Ed: **Dertien klanten, komen nooit weerom
negen klanten, komen nooit weerom
drie, vier klanten, komen nooit weerom
het is weer een baaldag
een, twee klanten, komen nooit weerom
noppes klanten, pompiedompiedom
nooit meer klanten, pompiedompiedom
en nu is het BETAALDAG!**

Ed: Betaaldag? Waarmee moet ik dan betalen? Er is geen cent meer!

Hans: Okee, we snappen het, geen klanten, geen geld, geen salaris en dus: geen koks!

Pieter: Geen salaris, dan maar de inventaris!

Ze willen pollepels en pannen meenemen, maar dat mag niet van Ed.

Ed: Geen sprake van. Stel nou eens dat er toch nog klanten komen...

Lola: Ach sukkel, hou jij je spullen maar, wij gaan, aju!

De koks vertrekken demonstratief. Het koor zingt. Ed gaat aan het linker tafeltje zitten.

Koor: **Waarom daarom, waarom daarom
Waarom daarom, waarom daarom**

Ed: **Is alles naar wens?
en heeft het gesmaakt?
nog iets van uw dienst?
of was het volmaakt?
Nee, nee, nee, het was niet volmaakt!
ik heb er weer eens een troep van gemaakt
een ober van niks
ik ben een ober van niks**

Koor: **Waarom daarom, waarom daarom
Waarom daarom, waarom daarom**

Ed gaat tijdens het laatste 'Waarom daarom' verder met het afscheuren van scheurkalenderblaadjes. Mismoedig zingt hij daarna de verstrikkende twee weken. Hij blijft bij elke lege stoel weemoedig staan.

Ed: **Noppes klanten, pompiedompiedom
weer geen klanten, pompiedompiedom
zero klanten, pompiedompiedom
ik ben een mislukking**(couplet twee keer)

Ed is weer gaan zitten. Het meisje Jolanda komt vrolijk opgehuppeld.

Jolanda: Hallo! Wie bent u?

Ed: Ik? Ik ben een ober, een ober van niks! DE ober van niks! Met soepballen gaat hij voetballen. Cola giet hij in je oor. Frietjes steekt hij in je neus, mayonaise smeert hij in je haar...

Jolanda: Gaaf!

Ed: Gaaf??

Jolanda: Ja, lijkt me hartstikke leuk. Andere restaurants zijn altijd zó saai!

Ed: Saai?

Jolanda: Waar is de keuken, mag ik de keuken eens zien? *(Ze lopen naar de keuken)*

Jolande: Waar is de kok?

Ed: Weggelopen.

Jolanda: Ik zou jou anders best wel eens willen zien serveren: cola in je oor, hihihhi! Kun je niet zelf koken?

Ed: Koken? Ik?

Jolanda: Ik kan wel koken! Zal ik koken? Kan ik best goed hoor...

Ed: Ik kan alleen serveren. Als er gasten zijn. Maar ik heb al twee weken lang geen mens gezien.

Jolanda: Dus als ik zorg voor gasten, ga jij serveren?

Ed: Hoe kan jij er nou voor zorgen dat Oké, probeer maar.

Jolanda: Het lukt me best, zal je zien. Ik eh, ik hang een groot bord buiten en daarop schrijf ik dat er hier eh, dat eh, nee, hoe laat we open gaan, goed?

Ed: Wat helpt dat nou?

Jolanda pakt een groot bord, zet dat vooraan het speelvlak neer en schrijft (zodanig dat Ed het niet kan zien) er met zwarte stift op:

**Hedenavond grote voorstelling
Klungel de Clown speelt:"De ober"
lekker eten inbegrepen!!**

Ze draait het bord richting publiek. De gasten komen op en gaan het bord bestuderen.

Ze lezen gezamenlijk hardop de tekst voor. Jolanda staat in de keuken en kookt. Ed staat bij haar en gluurde regelmatig het restaurant in. De gasten besluiten het restaurant binnen te gaan.

Dolf: Nou, het zal mij benieuwen. Ik heb nog nooit van die Klungel gehoord, maar ik ben dol op lol.

Tina: Ik vind Bassie en Adriaan helemaal cool!! Vet geinig!!

Harrie: Bassie en Adriaan? Da's toch drie keer niks. Vroeger had je Pipo de Clown, dat was pas leuk.

Jo: Ouwe hap! Geef mij mister Bean maar! Die is pas melig!!! Die keer dat ie in z'n blote....

Koos: *(onderbreekt Jo)* Ik heb gewoon honger. Ik hoop dat ze een beetje kekke fricandellen hebben.

Mop: *(bekakt pratend)* Fricandellen? Hoe platvloers! Ik kom hier voor een hopelijk hoogstaand cultureel theater-diner! Fricandellen!

Harrie: Vergeet het maar, Moppie. Volgens mij wordt het taarten gooien!

Ze gaan zitten. Ed heeft het vanuit de keuken vol zien lopen en is helemaal verbaasd.

Ed: *(tot Jolanda)* Het zit helemaal vol! Hoe heb je dat nou voor elkaar gekregen. O, wat spannend, kan ik het nou maar één keer goed doen!

Jolanda: Het gaat fantastisch, zul je zien! *(ze gaat op een stoeltje staan en geeft Ed een kus)* Zet hem op, je kunt het!

Ed zet, met vol dienblad, voorzichtig een stap in de eetzaal, nog een stap, en nog een.

Dolf: Daar zul je hem hebben. Geweldig, wat een beheersing.

Mop: Ik mag toch hopen dat hij iets kunstzinnigs gaat doen. Maar ik hou m'n hart vast!

**Hoe dit allemaal afloopt houden we nog even geheim.
Daar komt u pas achter als u de musical koopt.**